

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoli pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 25. junija.

Francoskih princev zadnje upanje, da bode senat zavrgel predloženi mu zakon o iztiranju, šlo je po vodi in „Journal Officiel“ je že preteklo sredo objavil ta zakon, po katerem je dotičnim princem v 24 urah zapustiti lepo Francosko in iskati si novega domovja v inozemstvu. Strogi ta zakon, ki spominja na nekdanji Atenski ostrakizem, zadel je za sedaj le one prince, ki se zmatrajo dediči francoske krone, namreč grofa Pariškega, njegovega najstarejšega sina, princa Napoleona in njegovega sina, princa Viktorja, vsi drugi njih sorodniki smejo še ostati na francoskih tleh, dokler se vladi potrebno ne zazdi, tudi njim dati „consilium abeundi“.

Iztiranje pretendentov utegnili bi se dalje stoječemu prestrogo zdeti, Francozom pa to ni nič novega, saj so nekdanj Orleanci prognali Bonapartovce in slednji so prvimi v polni meri vračali isto ljubeznjivost, sedaj pa se je republika poslužila istega sredstva, da se otrese mož, ki bi jej utegnili biti nevarni, in da pristašem in somišljenikom iztiranih princev namigne s kolom, kaka osoda je tudi njim določena, ko bi proti republiki rovali.

Postopanje republike v tem vprašanji se jako različno sodi in mnogo je glasov, ki trdijo, da bode ljudovladi v škodo, kajti s tem je izgubila mnogo simpatij v vladajočih rodbinah evropskih. Vsa Evropa je monarhična, republika samo v Franciji in Švici, — ker se liliputanska ljudovlada San Marino in pirenejska ljudovlada Andorra ne moreta resno jemati v poštev — torej bode ta korak neljubo vsprejet na vseh evropskih dvorih, posebno zaradi grofa Pariškega, kateremu je kralj portugalski zet, hči kralja danskega pa sinaha, kateri ima torej, ne glede na to, da bode, kakor se govori, v kratkem v enakem odnošaji s prestolonaslednikom italijanskim, prijateljske zveze z drugimi mogočnimi državami.

Ne da se tajiti, da ti ugovori neso prosto izmišljeni, da res prevladuje v Evropi monarhični duh, ki ni baš prijazen tretji republiki, a gotovo je pa, da so si državniiki francoski stvar tehtno premislili in jo na vse strani pretresali, predno so se stalno odločili za skrajno sredstvo, gotovo pa tudi, da je francoska vlada k temu bila kolikor toliko prisiljena.

Odkar so republikanci na krmilu, boriti se jim je neprestano z monarhisti in volitve dne 4. in 18. oktobra l. l. so pokazale, da imajo slednji vedno še veliko upliva mej maso naroda in da znajo izvrstno uporabljati svoje bogastvo za volilne namene. Že takrat čuli so se glasovi, naj se pretendenti iztirajo. Še bolj pa se je javno mnenje razburilo, ko je grof Pariški nedavno, pred odhodom k poroki v Lizbono, vsprejemal svoje pristaše in se pri tej priliki obnašal, kakor da je že maziljen kraljem francoskim, ko se je raznesla vest, da je grof Pariški z nesrečnim bavarskim kraljem Ludovikom II. bil v dogovorih zaradi posojila v znesku 40 milijonov, katero posojilo se je nekda obljubilo s pogojem, da mora Bavarska v bodoči borbi mej Francijo in Nemčijo ostati nevtralna.

Slednja vest se je sicer pred nekoliko dnevi zanikavala, a kdor ve, da je marsikak „dementi“ le pesek v oči, ne bode se čudil, da je marsikdo prepričan, da je omenjena vest od besede do besede istinita. Če se dalje pomisli, da je grof Pariški po svoji nadarjenosti, izobrazbi in po svojem velikem bogastvu izmej vseh pretendentov najnevarnejši da sta on in vojvoda Aumalski jako pogosto vabila

častnike na svoje krasne gradove in je ondu z vso gostoljubnostjo gostila, na ta način hotel širiti monarhični duh mej republikansko vojsko, če še opominimo njih rodbinskih zvez z nekaterimi vladajočimi hišami v Evropi, potem se nam popolnem naravno zdi, da se je republika hotela znebiti nevarnosti, da je sklenila spredaj omenjeni zakon misleč si, kakor pravi sv. pismo: „Udaril bodem pastirja in razkropile se bodo ovce.“

Pastir mej pretendenti bil pa je v prvi vrsti grof Pariški. Jerôme Napoleon je po svoji preteklosti nekako smešna figura in ker sta si z lastnim sinom, princem Viktorjem, tekmeča za prestol, se obeh naporih deloma nevtralizujejo. Resno nevarna za republiko sta le grof Pariški in njegov najstarejši sin. Bode li ta nevarnost vsled iztiranja manjša, to je vprašanje bodočnosti. Po dosedanjih skušnjah bi se smelo sklepati, da je pretendent v Bruselji, v Ženevi, ali na južnej obali Angleške, nevarnejši, nego pretendent v Parizu, kjer ga ima vlada vedno lahko pod svojim nadzorstvom, mu laglje na prste gleda in ker mu nedostaja sijaja mučeništva, s katerim ga vsaj v očeh njegovih pristašev obdaje proganstvo.

Vprašanje, bode li posledice iztiranju za Francijo hasnovite, se torej danes ne more rešiti, konstatovati se pa mora, da sta zbornica poslancev in senat zakon o iztiranju vsprejela z veliko večino. To soglasje obeh zbornic je svedok, da republikansko mišljenje vedno bolj prodira in to je veliko jamstvo za Francije bodočnost.

Govor poslanca g. Nabergoja

v državnem zboru dne 17. junija.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Če se katerej deželi po zaščitnih carinah škoda godi, je to gotovo Trst z okolico, isto tako pa tudi drugi dve deželi v primorskeji upravi.

Jaz nesem brezpogojno nasprotnik zaščitne carini. Ima obrtnih strokov, katere treba podpirati z zaščitno carino proti premočni inozemski konkurenciji, da se uspešno razvijajo; tudi nekatere pango kmetijstva potrebujejo varstva proti vnanji konkurenciji; a kakor povsod, je tudi pri tem zlasti

LISTEK.

Gostinjec (hospicij) sv. Jeronima v Rimu in pravice Slovencev do njega.

Dr. Ivan Črnič, kanonik „ilirskega“ gostinjca v Rimu, objavil je v LXXIX. knjigi „Rada jugoslavenske akademije“ tudi za Slovence važno razpravo pod naslovom: „Imena Slovincin in Ilir u našem gostinju u Rimu poslije 1453. godine.“ Ne bode odveč, ako tudi manje omikane Slovence, ki nemajo „Rada“ pri rokah, ob kratkem seznanim z vsebino omenjene razprave.

Leta 1453. prosil je Jerolim iz Potomije in še nekateri drugi neimenovani pustinjci papeža Nikolaja V., da bi mu dovolil utemeljiti v Rimu gostinjec za uboge romarje slovanske („ilirske“) narodnosti, ki v velikem številu sv. mesto obiskujejo. Papež je tem raje v to privolil, ker so imeli v Rimu vsi večji evropski narodi (tudi Česi in Poljaci po letu 1580) svoje gostinje in daroval je v ta namen podrto cerkev sv. Marine na Martovem polji.

Kmalu potem je bil gostinjec postavljen in z vsem potrebnim preskrbljen, da je mogel romarje iz jugoslovenskih dežel sprejemati in jim s potrebnim postreči.

Da je bil ta gostinjec že od svojih utemeljiteljev odmenjen za vse Jugoslovjane in ne samo za Dalmatince, kakor sledi iz odgovorov svetojeronimskih kanonikov, ki so bili po rodu Dalmatinci, ko so morali 22. avgusta 1609 pod prisego izpovedati, za katere namene je njih gostinjec utemeljen. Kanonik Jurij Blašković iz Jelše je izpovedal na pr.: „Jaz sem zmerom videl, da v ta gostinjec vsprejemajo vsakega romarja in bolnika „Ilirca“, to je iz Slovenije (Schivonia = Dalmacija), iz Hrvatske, iz Zagreba, iz Ljubljane („Glubliana“), iz Bosne, iz Srbije in še iz drugih krajev, kjer se „ilirski“ govori, in da vsakemu takemu bolniku tu strežejo in ga lečijo. To sem sto pot videl.“ — Kanonik Jerolim Allegretti, djakon spljetski, je izpovedal: „Tudi do zdaj sem zmerom videl, da sprejemajo noter na stan vsakega romarja in bolnika „Ilirca“, itd. kakor Blašković. „To vem, ker sem sto pot videl take romarje tu na stanu in kako tu zdravijo take bolnike.“

Iz teh pričanj se jasno vidi, da je bil svetojeronimski gostinjec tudi za Slovence utemeljen. Kakor ostali Jugoslovenci, tako so imeli tudi Slovenci svojo stalno malo naselbino v Rimu in to še prej, nego je papež Nikolaj dovolil svetojeronimski gostinjec. Ti Jugoslovenci bili so se že pred letom 1453 združili in osnovali mej seboj pobožno bratovščino v Leonovem mestu, ki je imela skrbeti za siromašne in bolne ude.

V svetojeronimski gostinjec sprejemali so prva leta in še do polovice XVII. tudi Slovence iz Primorske, Kranjske, Koroške in Štajerske. To spričujejo jasno gostinjevi zapisniki, na pr.:

1553, 14. agosto: elemosina per Margarita Cragniza (Kranjica) et suo fiolo.

1554, 1. gennajo: per elemosina a Orsa (Urša) de Goritia in casa de Margarita Cragniza.

1563, 5. maggio: io Giorgio Radasinich guardiano . . . mesi in hospital Margarita Cragnicia.

1609, 5. maggio: vene nell' hospital Mattio Garsic da Postoina.

1610, 8. agosto: Vincenzo da Trieste (moral je biti Slovenec, drugače bi ga ne bili sprejeli).

srednji pot jedino pravi, morajo se namreč različne razmere posamičnih dežel jemati v poštev in načelo zaščitne carine ne sme se izvajati tako abstraktno, da bi ne bilo nobene izjeme.

Trst, kot trgovinsko mesto in svobodno pristanišče, gotovo zaščitne carine ni z veseljem pozdravljala, a glede na to, da mesto, kakršno je Trst, ki je državi za tolikanj hvale dolžen, ki tudi v bodoče potrebuje državne naklonjenosti v obilej meri, ni le domovinska dolžnost, temveč celo pravično, da se posebni interesi podrede splošnim državnim koristim. Trst je že sedaj v očitnej krizi, katera vsled trgovinskih razmer, v zadnjem desetletju zelo premenjenih, recimo, vsled polagoma usihajočih posredovalnih kupčij vedno bolj narašča.

Komur so Tržaške razmere dobro znane, tisti tudi dobro ve, da nekdanj cvetoča in mnogo dobička donajoča komisijska trgovina leto za letom bolj gine, ž njo pa tudi zaslužek delajočega srednjega stanu in delavcev.

Če je pa kriza ta že tako slabe čase za Trst prouzročila, kaj bode še le potem, ko se odpravi svobodno pristanišče, kakor je že sklenjeno?

Že danes je zaslužek Tržaških delavcev tako pičel in dvomljiv, da se je za Trst bati najhujšega, ako se dosedaj mala obrt v Trstu v kratkem ne povzdigne; kajti, kadar se odpravi svobodno pristanišče, zgubila bodo pred vsem posestva na vrednosti, podražil se bode živžev in bržkone skrčil se bode še zaslužek in pri obstoječih razmerah skoro ni videti, kak bode konec tej krizi, zlasti ker v Trstu še ne vidimo one obrtne delavnosti, ki n. pr. na Reki že dlje časa uspešno prodira.

Vsekako je pri teh tožnih obrtnih razmerah priporočati, da država Tržaškemu in drugemu prebivalstvu na Primorskem ne nalaga pretežkih bremen, zlasti pa, da zaščitna carina za nekatera živila ne bodi preveč čutna. V tej zadevi mora vsaka vlada skrbeti, da državne koristi spravi v soglasje s posebnimi interesi posamičnih dežel, kajti nobeno načelo ni tako brezsmotno, da ne bi dopuščalo izjem, krajem in času primernih, in ako se res hoče hoditi po zlatem srednjem potu, treba vsekako v poštev jemati posebno odnose Trsta in vsega Primorja.

Ne bodem zopet govoril o svobodnem pristanišču, ker zaupam v tem oziru visoke vlade očitemu namenu, da se Trst, kolikor možno, varuje. Včerajšnji moj predlog meril je na to, da bi se žitu, za Primorsko namenjenemu, ne nalaga carina, da bi se s tem ne podraževal vsakdanji kruh, ker je obče znano, da Tržaško ozemlje žita ne prideluje; Istra in grofija goriška pridelujeta sicer nekaj kuruze, a jako malo pšenice in rži. Vsega vkupe vse Primorsko jedva toliko žita prideluje, da ne zadostuje niti za jeden mesec. V Trstu, pa tudi v Gorici je jako veliko delavcev, katerim je kruh najpotrebnejše živilo. Na Primorskem so najubožnejši kmetje v državi in posebno v Istri in v Furlaniji je ubožnemu prebivalstvu bel kruh že posebna dobrota.

Temu prebivalstvu delavcev in ubožnih kmetov se takozvani vsakdanji kruh podražiti ne sme, posebno v sedanjih tožnih časih ne, ko delavec v Trstu jedva toliko služi, da on in obitelj marsikateri dan ob suhem kruhu živi in da bi bil vesel,

če bi na teden toliko zaslužil, kolikor nekateri štrajkovci za dvednevno delo zahtevajo.

Obžalujem, da je včeraj visoka zbornica odklonila moj predlog, naj se žito carine prosto na Primorsko uvaža in s tem preprečila moj napor, da bi Primorska dobivala kruh za nizko ceno. (Dobro! dobro! na desni.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. junija.

Državnemu zboru je bila vlada predložila od začetka sedanje legislative dobe do konca letošnjega pomladnega zborovanja 74 predlog. 6 predloženih predlog se tiče kmetijstva, 9 narodnega gospodarstva, 12 železnic in prometa, 26 državnih financij, 4 fidejkomisov, 5 pravosodja, 4 ustavnih in upravnih vprašanj, 4 brambenih zadev, 3 šolskih in verskih zadev in 1 položaja uradnikov. Od teh predlog se jih je rešilo 51, od katerih se 3 tičejo kmetijstva, 6 narodnega gospodarstva, 8 železnic in prometa, 21 državnih financij, 4 fidejkomisov, 3 pravosodja, 3 brambenih zadev, 2 šol in veroizpovedanj in 1 položaja uradnikov. Inicijativnih predlogov se je stavilo 61 in tičejo se 3 kmetijstva, 15 narodnega gospodarstva, 5 železnic in prometa, 9 državnih financij, 11 pravosodja, 9 ustavnih in upravnih vprašanj, 2 tiskovnega in avtorskega prava, 1 obrambenih zadev, 4 šolskih in verskih zadev, 1 jezikovnega vprašanja, 2 položaja uradnikov. Rešenih je bilo samo pet inicijativnih predlogov, katerih se 1 tiče kmetijstva, 1 narodnega gospodarstva, 1 železnice in prometa, 1 državnih financij in 1 ustavnih in upravnih vprašanj. Interpelacij se je stavilo 53. Od teh se jih tiče 5 kmetijstva, 11 narodnega gospodarstva, 11 železnic in prometa, 3 državnih financij, 5 fidejkomisov, 8 ustavnih in upravnih zadev, 1 tiskovnih zadev, 1 brambenih zadev, 6 šolskih in verskih zadev, 1 jezikovnega vprašanja in 1 položaja uradnikov. Odgovorila je vlada samo na 18 interpelacij, katerih se dve tičeta kmetijstva, 3 narodnega gospodarstva, 6 železnic in prometa, 2 pravosodja, 5 pa ustavnih in upravnih zadev. Iz tega se vidi, da je večina vladnih predlog se tikala državnih financij, da inicijativnih predlogov državni zbor ni skoro nič rešil in da vlada skoro na dve tretjini interpelacij ni odgovorila. Nadalje je razvidno, da sta se vlada in zbornica jako izogibali jezikovnega vprašanja, kajti v tej zadevi se ni ničesar sklenilo.

V terek je ogerska regnikolarna deputacija imela sejo, katere so se udeležili tudi ministri Tisza, Szapary, Szechenyi in Kemeny. Bana ni bilo pri seji. Dr. Falk predložil je obširni nuncij. Kako je to poročilo, si lahko mislimo, če mu je še celo opozicijski poslanec Thaly pritrjeval. Kakor je znano, skoro vsa ogerska opozicija še bolj sovraži Hrvate, kakor vladna stranka. Nuncij skuša s statističnimi podatki dokazati, da morajo Ogrji še doplačevati za Hrvate, ne pa narobe, kakor Hrvate trdijo. Zastran grbov se Hrvatje nemajo nič pritoževati, ker so ogerski grbi samo na uradnih poslopih. Če se pa Hrvatje pritožujejo, da se Madjari nastavljajo po Hrvatskem, so sami temu krivi, ker se nečejo učiti madjarščine, da bi bili sposobni za uradovanje. Da bode pa več Hrvatov dobilo službo pri gozdarstvu, misli dr. Falk, bi se s tem pomoglo, da bi se dovolile ustanove hrvatskim dijakom, da bi obiskovali ogerske gozdarske šole. — Komerne akte sedaj v Pešti pregledujejo deželni arhivar Pauler, hrvatski županijski tajnik Lopašić in tajnik hrvatskega ministerstva Modić. One akte, o katerih se bode pokazalo, da prej neso bili v Budimskem arhivu, in kateri se tičejo le hrvatskih notranjih zadev, bodo vrnil Hrvatskej.

Furlanije in Istre, ki so tujci" (considerando che la maggior spesa di pellegrini ed infermi in detto ospedale era delli Carnioli, Carinthe, Stiriani, Furlani ed Istriani, forestieri). Da bi Pastric svoj namen dosegl, začel je celo listine in zapisnike bratovščine pačiti ter iz njih brisati spomine na slovenske romarje in bolnike. Ker je hotel razen dalmatinskih in bosenskih Hrvatov vse druge Jugoslovane iz svetojeronimskega gostinca izključiti, zato je popačil najpoprej utemeljito pismo Nikolaja V. ter naredil Dalmatica seu Illyrica natio, mesto "Dalmatica et Illyrica natio", kakor je stalo v izvirniku (Rad, LXXIX. 40). Pastric je tolmačil, da so samo Dalmatinci "Illyrci" in da samo ti imajo pravico do svetojeronimskega gostinca.

Hotel je pa tudi dokazati, da se Slovenci nikdar neso vsprejemali v ta gostinjec in zato je popačil zapisnike vsprejetih bolnikov in ubožcev, ter naredil iz Margerite Kranjice "M. Kraljevič", iz Postojine "Pastrovič", iz Trsta "Trau", itd., kakor se je Črnič sam s svojimi očmi prepričal (Rad, str. 43).

Vsled Pastrovičevega priganjanja poslala je bratovščina l. 1650 dva svoja brata in duhovna,

Bosenski civilni ablat baron Nikolić še ni dal svoje demisije. Govori se pa, da misli dati ostavko. Povod temu so osebni nagibi, v prvej vrsti skrb za vzgojo otrok, v drugej pa briga za njegova velika posestva v Rumuniji. Sedaj ga je služba ovirala, da se za gospodarstvo ni mogel brigati. Ker pa baron Nikolić še ni dal svoje ostavke, se tudi govoriti ne more, kdo bode njegov naslednik.

Vnanje države.

Potovanje črnogorskega kneza v Avstrijo nema nobenega političnega pomena. Knez je le na svet zdravnikov odpotoval za več tednov v toplice v Baden. Italijanski listi so že razpravljali, kak političen pomen ima to potovanje in poudarjali, da bi knez bolje ravnal, ko bi se bolj približal Italiji kakor Avstriji.

Srbski naučni minister Kujundžić misli prihodnje skupščini predložiti predlogo o preosnovi "Učenega društva" v akademijo znanostij. Hkratu pa namerava vlada sedanj visoko šolo razširiti v popolno vseučilišče. Preustrojenje "Učenega društva" pa ni brez vseh političnih nagibov. Dosedaj je "Učeno društvo" bilo v rokah opozicionalcev. Z reorganizacijo pa hoče vlada uriniti vanj več svojih pristašev, da se bodo potem tudi v tem zavodu vladni pristaši imeli večino in mesto znanosti politiko uganjali.

Ker mej bavarskim prebivalstvom vlada vsled zadnjih dogodkov velika nevolja, je ministerstvo notranjih zadev dalo povelje okrožnim vladam, da naj strogo pazijo na časopise. Vsled tega ukaza je zadnji čas bilo konfiskovanih več listov.

Turčija čuti, da bregovi Bospora neso več varni pred Rusijo, kar je poslednja si napravila novo vojno brodovje na Črnem morji. Kakor javlja nek ruski list, je sultan že ukazal, da se popolnem oboroži več vojnih ladij. Vojne ladije se pridno vadijo v vojevanji. Nakupiti misli Turčija več torpedov, ker v poslednje ima sultan največje zaupanje. Turški pomorščaki pa imajo nek poseben strah pred torpedovkami. Ko je nedavno hotel pomorski vojni minister z nekaterimi častniki odriniti v Kelburn k poskusom s torpedi, so se pomorščaki dolgo branili, da ne pojdejo na torpedovke. "Odsekajte nam glave," rekli so, "a tega ne zahtevajte, da bi hodili na tega hudiča." Še le potem, ko so častniki pri pro-rokovi bradi njim se zarotili, da ni nobene nevarnosti, dali so se pregovoriti, da pojdejo na ladijo.

Dopisi.

Z Rečice 21. junija. [Izv. dop.] Dne 19. t. m. pobrala je na Rečici nemila smrt moža, za katerim žaluje cela Savinjska dolina. Ta mož je bil g. "Franjo Majer." Komaj 30. let star, moral je zapustiti svojo ljubo ženo in troje še nepreskrbljenih otrok in veliko za njim žalujočih tovarišev. Da je bil povsod priljubljen, je dokazal njegov sprevod. Tri društva "Savinjski sokol", "Požarna bramba iz Gornjegagrada" in "Požarna bramba Rečička", mnogobrojni venci in veliko število ljudij iz vseh krajev je najlepši dokaz tega. Kot tajnik in odbor-nik občine Rečice storil je za njo toliko, da jej bode ostal nepozabljen. Uradoval je vedno strogo slovenski in on je bil na čelu vseh družih tajnikov tega okraja, ki je s pomočjo družih najpridneje izdeloval uzorce za slovenske občinske tiskovine, koje je potem Milic v Ljubljani tiskal in katerih se sedaj vsaka slovenska občina poslužuje.

Pri svojih pičlih krajcarjih je bil vendar ud vseh tukajšnjih društev, bil naročnik na lepo število slovenskih, na jeden srbski in jeden hrvatski časopis. Bil je vsekdar neutrudljiv za sveto narodno stvar.

1611, 19. aprile: vene nell' hospital Matio Golich pelegirino di Goritia.

1612, 20. maggio: Venne Gregorio Osegouich da Pettovich (Ptuj), itd.

Meseca junija l. 1650 bili so mej drugimi v svetojeronimski bratovščini tudi: urar Ivan Štajer (Steir) Kranjec, kot čuvar, hlapec Ivan Kalabason (Klobason) Goričan, čevljar Luka Jamšič (Jamšek) Ljubljancan, Jurij iz Ljubljane, čevljar Kolenc iz Ljubljane itd. L. 1654 bila sta uda te bratovščine tudi še: Matija iz Kranja, papežev vojak, in nek Celovčan, bogoslovec v Rimu. V svetojeronimski bratovščini nahajamo torej naseljenca v Rimu iz vseh slovenskih dežel in tako so vsprejemali tudi v gostinjec sv. Jeronima ubožce in bolnike iz vseh slovenskih dežel.

Ali l. 1650 začeli so Dalmatinci hud boj proti Slovincem, ("Kranjcem"), hoteč odvzeti jim dobrote, ki so jih uživali v gostinjecu sv. Jeronima. Glava tem ratobornim Dalmatincem je bil pop Jerko Pastric iz Spljeta. Ta se je sam hvalil, da je on napotil bratovščino, da prosi papeža, "ali bi se ne mogel gostinjec na koji način osvoboditi romarjev in bolnikov iz Kranjske, Koroške, Štajerske,

t. j. Nikolaja Kopčiča iz Dubrovnika in Ivana Grisogona iz Spljeta, na Hrvaško in Slovensko, da bi nabirala darov za gostinjec in se osebno prepričala, kako mnenje vlada po teh deželah o njem. Čez leto dni vrnila sta se poslanca in poročila o svojem potovanju takole (ommissis):

"Iz Hrvatske, (kjer sta bila dobro vsprejeta) šla sva v Ljubljano, v glavno mesto Kranjske, odkoder vemo, da je prejemal naš gostinjec romarje. Ljubljanski škof je takrat bival v Rimu, zato smo se oglasili pri njegovem namestniku škofu pičanskem (t. j. v Pedeni v Istri, ki je bil takrat Fran Maks Vaccano), pri spoštovanem kapitolu in še pri tamošnji svetlejši vladi, da nam dopusti pobirati miloščino po Kranjskej. Ali oni neso dopustili, rekši vsi, da sploh ta dežela ni "ilirska", ampak nemška ("della Germania"), ter da oni so Nemci, a ne Ilirci, in kakor Nemci da imajo oni svoje privilegije?

"Dvakrat so se posvetovali, ali bi dopustili, in potem ko smo se v gostilni petnajst dni načakali in mnogo potrošili, dopustili so nam kot "dobrotnikom," da smemo prositi; ali neso nam dali ne vodnikov, ne druge pripomoči. A drugim ki so

Kot ustanovnik in prvi načelnik domače, oziroma vseh drugih požarnih bramb gorenjesavinjske doline, deloval je za nje toliko, da jih sedaj s ponosom lahko poleg drugih postavimo.

V krogih je bil jako priljubljen in ravno tako vesel.

Tužnega srca torej stojimo pri grobu tega čistega značaja, vrlega narodnjaka in dobrega državljana ter s solznimi očesi zremo za njim, kajti v svesti smo si, da nam priroda ne pošlje zopet kmalu sina, ki bi bil za svoj narod in za vse blago tako vnet, kakor je bil ranjki.

Ti pa nepozabljiv nam Franjo moli, ter prosi za boljšo bodočnost, tvojega ubozega naroda, kojega si do zadnjega diha in do tihega groba tako ljubil, na kar Ti kličemo: Večen ti bodi spomin in „Lahka Ti zemljica.“

Iz bele Krajine 23. junija. [Izv. dop.] Pretečeno nedeljo 20. t. m. je na zahtevanje občinstva izredni občni zbor tukajšnje posojilnice v ta namen se sešel, da voli novo ravnateljstvo in novo nadzorništvo, ker so 21. marca izvoljeni gospodje ravnateljstva njim podeljena čast odložili, gospodje nadzorništva pa tudi zaradi nezaupnice, njim po večini društvnikov izrečene, večinoma svoji časti se odpovedali.

Pri novi nedeljski volitvi so pa zopet voljeni: za ravnatelja g. Ferdinand Salokar, za blagajnika g. Anton Prosenik, za kontrolorja g. Janez Požek, za odbornika g. Leopod Gangl in Franjo Jutraž.

Za nadzornike so voljeni od oddanih 96 glasov Janez Kopelle s 96 glasovi, g. Leopold Ffieshman s 86, g. Franc Šonbrun z 79, g. Anton Terček s 74, g. Martin Kamenšek s 73, g. Fran Furlan s 73, in g. Franc Trampuž z 72 glasovi.

Domače stvari.

— (Umrli) sta gg. Josip Čuček, dekan v Jarenini dne 22. junija zvečer ob 7., in dne 23. junija zjutraj Fran Repa, duhovni svetovalec in župnik pri sv. Jakobu v slovenskih goricah. Naj počivata v miru!

— (Procesije sv. Rešnjega telesa) vršile so se včeraj jako slovesno. Posebno predmestja kazala so narodno lice. V Trnovem, kakor na sv. Petra predmestji povsod je vibralo veliko trobojnic in cesarskih zastav. Mej občinstvom bilo je videti veliko nežnega spola v prelepih pečah, a tudi mnog mož v narodni noši. Izredno mnogo je bilo narodne noše iz podfara Šentpeterske župnije, mej njimi mnogo jako okusnih in elegantnih. Pri procesiji v Trnovem, ki se je pričela po 4. uri zjutraj, bil je prisoten mestni župan g. Grasselli in mestna odbornika gg. Žagar in Trtnik. — Procesije v stolni cerkvi udeležile so se predmestne župnije Trnovska, Frančiškanska in Št. Jakobska, učenci mestnih šol in dijaki srednjih šol z učitelji, profesorji in ravnatelji, poleg njih katoliško društvo in katoliško rokodelsko društvo z zastavama. Izmej obrtnijskih združenj bili sta zadrugi pekovi in tesarjev z zastavama. (Krojači so svojo zastavo pred več leti prodali na Janče, za dobro kosilo, kar bodi tu omenjeno, ker je mnogo vprašanj. Op. por.) Procesijo je vodil knežskof dr. Misija, udeležili so se je deželni predsednik g. baron Winkler,

tam bili prosit za bolnice sv. duha in Angela varuha, in za španski gostinjec na Monserratu, tem so hitro dopustili in dali jim polno miloščino. In na naše pritožbe, da je to slaba zahvala našemu gostinju, od katerega so njih romarji dobrote prijemali, odgovorijo oni: mi jih nismo pošiljali v Rim, niti jih bomo; naša dežela nema nič opraviti s tem gostinjem.

„Ali še drugače bili smo tu nesrečni: jaz pop Nikolaj boval sem tri mesece in potrošil 10 dukatov; konj nam je crknil, ki je veljal 14 dukatov; in 16 smo jih potrosili za vodnike po celi tej deželi, tako da je tu 40 dukatov stroškov.“

„V tej kranjske deželi so bogata mesta in mnogo velikih vasij; ali po vseh njih župah zbrali smo komaj 130 rimskih dukatov, tedaj niti toliko, kolikor smo za pot potrošili. Več kakor 40 najboljših in najbogatejših žup ni nam hotelo dati ni solda.“ Ali vendar so imeli v svetojeronimskem gostinju dve knjižici, v katerih je bilo zapisano, kar so Kranjci dali (opomba Črnčičeva). H koncu tožijo še, da so mnogo pretrpeli hodeč po dežju in brodeč skozi reke; da so izgubili 60 dukatov na begu pred razbojniki in da je vsak po dvojno obleko strgal.

deželni glavar grof Thurn in deželna odbornika cesarski svetnik Murnik in dr. Vošnjak, deželne sodnije predsednik g. Kočevar z deželne sodnije svetniki, trgovinske zbornice predsednik g. Kušar z mnogimi svetniki, župan Grasselli in podžupan g. V. Petričič z velikim številom mestnih odbornikov in mnogimi magistratnimi uradniki. Vojaška godba s častno kompanijo domačega pešpolka baron Kuhn št. 17, spremljala je procesijo in strel častne kompanije odzdravljal se je z Grada s strelom topov. Na Kongresnem trgu stalo je vojaštvo Ljubljansko na čelu mu F. M. L. pl. Keil in general Groller pl. Mildensee z veteranskim kornim društvom, katero je prišlo v mnogem številu z zastavo. Red pri procesijah, dasi je bilo zbranih več tisoč prebivalstva, bil je povsod vzgleden in policiji treba je bilo le namigniti in povsod je bil prostor. Vreme je bilo, dasi oblačno, vendar jako ugodno, ker ni bilo nikake vročine.

— (Velikonemška demonstracija.) Pod tem naslovom dobili smo danes naslednji dopis: „Včeraj svirala je v kazinski restavraciji neka ciganska godba. Mej občinstvom bili so pri neki mizi turnarji z neizogibnim c. kr. profesorjem Binderjem. Ko je godba, ali na zahtevanje omenjenih gospodov, ali pa „proprio motu“ zasvirala „Das deutsche Lied“, ustala je vsa rečena miza, vsi gospodje so se razkrili in glasno peli nemško pesen. Ostalo občinstvo bilo je zaradi te demonstracije prav nevoljno, ta nevolja pa se je še pomnožila, ko se je pozneje svirala „Hoch Habsburg“ in se vse zgoraj omenjeno omizje zanj niti zmenilo ni. Mislimo, da nam ni treba tem vrsticam še kaj dodati, razsoden čitatelj si bode pravo misel sam napravil. Če bode pa treba, povedali bomo še kaj več.“

— (Upraviteljem dekanije v Jarenini) imenovan je g. Tutek, častni kanonik in župnik pri sv. Lenartu v Slov. goricah.

— (Na gimnaziji Ljubljanski) je 9. dan julija konec šolskega leta. Matura bode 10. julija in naslednje dni.

— („Kres“ Sokolov) na Rožniku, posebno pa umeteljni ogenj, bil je jako lep. Dasi ni bilo popolnem lepo vreme in je popoldne bila ploha, je vendar bilo prav veliko občinstva. Kresov na gorenjsko stran je bilo manj, nego druga leta, lep pa je bil prizor na južno in zahodno stran.

— (Prememba v posesti.) Gosp. Anton Jeločnik prodal je svojo hišo na Kongresnem trgu gospicam Pesjakovim za 27.500 gld.

— (Nezgoda pri streljanju.) Včeraj zjutraj ob 3/4. uro, ko se je v Trnovem povodom procesije s topiči streljalo, odskočila je iskrica od zapaljenega topiča v posodo, blizu topiča stoječo, ter užgala smodnik v njej. Užgani smodnik posmodil je Toneta Bezlaja po obrazu in po rokah. Ker je tudi obleka začela goreti, skočil je Bezlaj v Gradišico, da jo je pogasil, potem pa šel v bolnico.

— (Z Bleda) izvestilo se nam je bilo v 140. številu dne 22. t. m., da je občinsko predstojništvo na mah prepovedalo nadaljevanje zgradbe kneza Windischgrätza zaradi varnosti življenja. Kakor čujemo iz verodostojnega vira, ta vest ni osnovana, občinsko predstojništvo ni iz-

Da bi dalmatinski živeli v svetojeronimski bratovščini še bolj utrdili, vsprejeli so leta 1651 še devet mladoletnih djakov iz Dalmacije, a starih in pametnih kanonikov neso hoteli vsprejeti v svojo bratovščino (Rad, str. 38). Tako pomnoženi in od Pastrovića podkurjeni pisali so oktobra ali novembra meseca leta 1651 kranjske vladni obširno pismo o gostinju, kdaj in za koga je bil utemeljen, in prašali zadnjič, ali so Kranjci Ilirci (Sloveni), ali Nemci? („Utrum ista Provincia Carniolae sit Illyrica seu Slauonica, au vero Germanica et Theutonica“).

Ali ker dolgo ni bilo odgovora, zato pišejo 30. decembra leta 1561 drugikrat kranjskim odbornikom tako le: „Zbor (bratovščina) ilirskega ali slovjenskega gostinca sv. Jeronima pisal Vam je pred nekoliko dni, da mu prostovoljno rečete svoje mnenje o nastalem prepiru: da-li so Kranjci Ilirci ali Sloveni, ali Nemci in Teutoni? Ker ako vi o njih potrdite, da so oni, i kmetje i gospodje, Ilirci in Sloveni (Illyricos et Slauos esse), tedaj mora ta gostinjec še sprejemati njih romarje in oni morajo po mogočnosti podpirati ta ubogi gostinjec.“

(Dalje prih.)

dalo nikake prepovedi in zgradba se po načrtu dalje zida.

— (V Domžalah) umrla je pretekli torek 55 letna ženska za boleznijo, koleri podobno. Raztelesba umrle je dokazala, da ni umrla za koleru, ampak za hudo grižo. Dasi v tem slučaju ni bilo kolere, storile so se vendar vse potrebne naredbe.

— (Ljudske knjižnice) izšel je 9. snopič, v katerem se nadaljuje povest „Gozdovnik“. Cena posamičnemu snopiču je 6. kr., po pošti 8 kr.

— (Pri sv. Juriji na Tabru) voljeni so v občinski zastop: Županom Valentin Južna; Janez Winter, Jurij Hanžič, Josip Lukman in Janez Apat svetovalci. Blatnik Miha, Brišnik Janez, Divjak Martin, Goropešek J., Groblar Jarnej, Habijan Blaž, Košmelj Anton, Kraševac Martin, Kraševac Valentin, Lukman Fr., Natek Fr., Orešnik Jakob in Sirše Janez odborniki.

— (Potno predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 27. t. m. popoldne v Bohinjski Bistrici.

— (Razpis) državne štipendije za obiskovanje c. kr. živinozdravniškega zavoda na Dunaji. Vsled odloka visokega c. kr. kmetijskega ministerstva iz dne 20. maja t. l. št. 6742/856 pooblaščen je podpisani odbor, razpisati državno štipendijo v znesku 300 gld. za Kranjca, ki se namerava učiti živinozdravništva na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaji. Prosilci za to državno štipendijo, ki so rojeni Kranjci, naj dokažejo, da so z dobrim uspehom dovršili vsaj šesti gimnazijski ali realni razred ter da so zmožni slovenskega in nemškega jezika. V živinozdravniški tečaj, kateri traja tri leta, ustopiti je 1. oktobra t. l. Nemški pisane prošnje na visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo, katerim naj je priložen rojen list in šolsko spričevalo, oddati je najpozneje do 1. avgusta podpisanemu odboru.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe
v Ljubljani 18. junija 1886.

J. Fr. Seunig, Gustav Pirc,
podpredsednik. tajnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. junija. „Politische Correspondenz“ ima iz Sofije izvestje: Sobranje vsprejelo vladi ugodni odgovor na prestolni govor. Pripisavati se mora le uplivu kneza bolgarskega, da je odstranjena nevarnost, da se Bolgarija proglasi kraljevino.

Pariz 25. junija. Manifest grofa Pariškega protestuje proti izvršenemu nasilstvu. Iztiranje je osveta za tri in pol milijona glasov, ki so se oddali dne 4. oktobra. Le monarhija more obstati, le monarhija odpraviti zla, ki tarejo Francosko, ter dati deželi vladu, ki bi po svoji stalnosti bila za Evropo jamstvo trajnega miru. Z božjo pomočjo, s podporo prijateljev bode on to nalogo rešil, upajoč, da bode Francoska ob odločilni uri pripravljena.

Pariz 24. junija. Princ Napoleon odpeljal se je v Ženevo, pri odhodu nič posebnega. Vojvoda Aumalski in princ Joinvillski ostaneta v Parizu. „Temps“ piše, da je včeraj Foucher de Careil, poslanik na Dunaji dal svojo ostavko. Vesti o ostavki Courcela in Waddingtona se zanikavajo.

Pariz 24. junija. Princ Viktor Napoleon zvečer v Bruselj odpotoval. Kakih 15 spremljevalcev klicalo je pri odhodu: „Živio cesar! Na svidenje!“ Na te klice odgovarjalo se je z žvižganjem in s klici: „Živila republika!“ Več oseb so prijeli.

Berolin 24. junija. Tudi Dunajski in Berolinski kabinet nesta z izjavami prestolnega govora bolgarskega zadovoljna in če se obistini vest, ki se poroča iz Bukurešta, da bode sobranje izdalo proklamacijo in Bolgarijo proglasilo za kraljevino, bode tudi konec potrpežljivosti, ki sta jo ta dva kabineta doslej knezu nasproti imela.

Genova 24. junija. Ženska, ki se je iz Turina semkaj pripeljala, umrla je za koleru.

Milan 24. junija. Včeraj zaprte osebe se bodo zaradi ščuvanja k revoluciji sodnijsko zasledovale. Govori se, da so hoteli organizovati strajk kmetov. Poddružnice delavskega društva Milanskega v Comu, Paviji, Cremoni, Brěscii, Novari so se zaključile ter v imenovanih mestih preiskavale hiše in zaprlo nekaj oseb.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (20-4)

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padico, bolečine v želodcu, nervozno šumenje po nosenih, trganje po nosenih, slab posluh, glavobolje, migrene, bledice in urivice ozdravlja po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pljučah in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite vspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708-30)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

22. junija.

Pri **Stenu**: Bals z Dunaja. — Szlavicek, Milde iz Budimpešte. — Geiser z Dunaja. — Santi iz Trsta. — Mally z Dunaja.
Pri **Mallu**: Vober Seidl z Dunaja. — Grof Attems iz Gradca. — Krenner z Dunaja. — Müller iz Berolina. — Bernhauer, Czerny iz Ljubljane. — Citadino iz Gradca. — Schweinberger, Mikesch z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

21. junija: Alberta Janny, krojačeva hči, 12 let, Marije Terezije cesta št. 7, za jetiko.

V deželnej bolnici:

21. junija: Lucija Hönigman, kajzarjeva žena, 67 let, za žolčnico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. junija.	7. zjutraj	733-61 mm.	12-8° C	sl. vzh.	obl.	6-50 mm.
	2. pop.	733-19 mm.	19-2° C	sl. jzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	733-91 mm.	13-8° C	sl. zah.	obl.	
24. junija.	7. zjutraj	734-27 mm.	17-0° C	sl. zah.	d. jas.	0-00 mm.
	2. pop.	734-23 mm.	21-2° C	z. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	737-42 mm.	16-4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 15-3° in 16-2°, za 3-5° in 0-6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 20 kr.
Srebrna renta	85 „ 85 „
Zlata renta	117 „ 117 „
5% marčna renta	102 „ 102 „
Akcije narodne banke	870 „ 870 „
Kreditne akcije	279 „ 10 „
London akcije	126 „ 126 „
Srebro	98 1/2 „ 98 1/2 „
Napol.	9 „ 9 „
C. kr. cekini	5 „ 5 „
Nemške marke	61 „ 61 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 „ 25 „
Ogrska zlata renta 4%	106 „ 106 „
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 80 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 20 „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 117 „ 117 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 125 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120 „ 80 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 98 „
Kreditne srečke	100 gld. 177 „ 177 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 115 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	203 „ 25 „

Presrečno zahvalo

izrekamo prečastitej gospodi in p. n. občinstvu za blagodušno sočutje in mnogobrojno udeležbo o smrti in pogrebu našega preljubega, nenadomestljivega in nepozabljivega soproga, oziroma očeta itd., gospoda

Dr. ALOJZIJA GREGORIČA,

Posebno pa se lepo zahvaljujemo vsem dariteljem mnogih prekrasnih vencev, za zadnji vsprejem prečastitej duhovščini od blizu in daleč, slavnim zastopnikom uradov, osobito gg. c. kr. okrajnemu glavarju in okrajnemu sodniku, gospodom deželnim poslancem, slavnemu odboru Ptujske Čitalnice, slavnemu mestnemu in okrajnemu zastopu, gg. udom okrajnega šolskega sveta, gg. tovarišem od blizu in daleč, čest. učitelstvu, vsem zastopnikom narodnih društev in drugih korporacij, osobito deputaciji slavnih akademikov iz Gradca, kakor tudi gg. pevcem Ptujske Čitalnice za njihovo izbornost in gniljivo petje. (4-4)

Žalujocha rodbina Gregorič.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Fridelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije svezki v platno skupne vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični svezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in knjižarnosti naše bode zategadelj hvalen franciškanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo privedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Št. 2704.

(448-2)

Naznanilo.

Pri deželnem gledališču v Ljubljani se bode oddala služba vratarja in gledališnega mašinista z letno plačo 200 gld. in s stanovanščino v gledališču ter s pravico do vsacega gledališnega vodje za primerno plačilo za opravljanje posla mašinista na gledališču.

Prošnjiki za to mesto se imajo izkazati o svojem dosedanjem življenju in poslovanju, o neomadeževanem vedenju in o svojih vednostih in izkušnostih v mehaničnih opravilih te stroke, potem, da zamorejo založiti 200 gld. kavicje in naposled o popolni zmožnosti slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, ter naj svoje prošnje z dotičnimi dokazili in spričevali uložijo do 15. julija l. 1886. pri deželnem odboru kranjskem, pri katerem se tudi natančneje izvedo pogoji te službe.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, 15. junija 1886.

Plemenski bik,

čistega murškega plemena, 3 leta star, se cenó prodá. Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (453-1)

CHAMPAGNE
AYALA & Co

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka

64 krat odlikovano v 40 letih svojega obstanka. Spati nesem mogel — Vaša Ivana Hoffa sladna zdravilna čokolada mi je povrnila spanje in slast do jedij. — Profesor Anton Lorenz v Petrinji, 3. februaria 1886.

IVAN HOFF,

Berlin in Dunaj.

izumitelj sladnih izdelkov, c. kr. dvorni založnik, skoro vseh evropskih suverenov, c. kr. svetnik itd., Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 8.

Zdravstveno poročilo in zahvala redke vrste izumitelju originalnih zdravilnih in redilnih izdelkov iz sladnega izvlečka.

Sijajni zdravilni uspehi Ivana Hoffa sladnega zdravilnega piva pri prsnih boleznih, zadušljivem zaslezanju želodca in prsih.

Bruck na Muri, 5. aprila 1886.

Vaše blagorodje! Jako me veseli, da morem Vam naznanjati, da je Ivana Hoffa sladno pivo jako dobro uplivalo na zdravlje moje soproge, in prosim pošljite mi zopet 12 steklenic Ivana Hoffa sladnega piva, 1 kilo sladnega zdravilnega izvlečka 1 možnja bombonov iz sladnega izvlečka po poštne povzetki. Z velespoštovanjem Matija Krenn, Bruck na Muri.

Hotel Semmering, vila Wiesenburg, 19. aprila 1886.

Vaše blagorodje! Ko mi je po prvi pošljatvi odličnega Ivana Hoffa koncentrovanega sladnega izvlečka že mnogo boljše v vratu in na prsih, prosim pošljite mi še 7 steklenic, koncentrovanega sladnega izvlečka in 1 možnja bombonov za prsi po poštne povzetki, Ivana Hoffa, hotel Semmering vila Wiesenburg.

„Pri zastaranih boleznih želodca“.

V Gradcu, 26. marca 1886

V. B. Moja soproga že 2 leti bolega za slabim želodcem, in rabila je že vsa sredstva brez uspeha. Ko je začela piti Ivana Hoffa sladno zdravilno pivo, se jej je vidno zboljšalo. Prosim tedaj, pošljite mi še 30 steklenic. Z velespoštovanjem Ivan Nevald, Albertstase 21.

„Pri kašlju, slabem želodcu, in pomanjkanju slasti do jedij“

Zell am See, 5. aprila 1886.

V. B. Prosim pošljite mi 12 steklenic Ivana Hoffa koncentrovanega sladnega izvlečka. Ta izdelek je tu že mnogim pomagal ne le pri kašlju, ampak tudi pri slabem želodcu in pomanjkanju slasti do jedij. S spoštovanjem J. Kastner.

Visoki izreki cesarjev in kraljev.

Njega veličastvo cesar avstrijski Fran Josip I. je dekoriral najvišjelaščno izdelovalca sladnega izvlečka z besedami: „Veseli me, odlikovati moža, kakršnen ste Vi“. Njega veličastvo kralj pruski Fr. Viljem IV.: „Vaše lepo pivo za želodec mi je dobro delo“. Njega veličastvo kralj saksoski Albert: „Vaš sladni izvleček je dobro del moje materi“. Njega veličastvo kralj danski Christian: „Z veseljem sem se prepiral o zdravilnem učinku Vašega sladnega izvlečka na Meni, članih Moje robine in več znanih.“

Cene na Dunaji: Sladno zdravilno pivo (z zabojem in steklenicami): 13 steklenic gld. 7-32, 28 steklenic gld. 14-60, 58 steklenic gld. 29-10. — Koncentrovani sladni izvleček 1 stekleničica gld. 1-12, 1/2 stekleničice 70 kr. — Sladna čokolada 1, kilo l. gld. 2-40, II. gld. 1-60. — Prsni sladni bomboni v možnjčkih à 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — Spod 2 gld. se nič ne pošlje.

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik. V Kranji: Fran Dolenc; V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna; V Kočevju: Edvard Hofmann; V Krškem: R. Engelsperger; V Idriji: Jos. Waro, leker; V Loži: M. Prezely; V Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekarna; V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna, usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarna, J. Matič; V Karlovi: Fr. pl. Šest leker; V Mariboru: F. P. Holasek; V Ptuj: J. Kasimir; V Pulji: G. B. Wassermann; V Trstu: F. S. Prinz via Aquedotto, Foraboschi, Serravallo, Zanetti, lekarji; G. Cillia, droguerist; V Zadru: Chr. Mozzocco; V Celovci: W. Thurmwald, leker.

Previdnost pri kupovanju. Extractum Malti Johann Hoffi dobiva se v vseh lekarnah in v večjih prodajalnicah; zahteva naj se le z varstveno znamko (podoba in podpis izumitelja).

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“
mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katere ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štirinajstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajničah in nobenega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“

ne barva, ampak pomlajuje.

Raba

je najbolj priprosta na svetu. Ulije se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbučnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanju 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštne povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celovci prodaja: P. Birnbach, leker „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, leker. (221-18)